

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **Ing. T. M.**, zastoupeného Mgr. Jaromírem Jarošem, advokátem se sídlem Ostrava – Svinov, U Rourovny 556/3, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2016, č. j. MSK 67106/2016,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 27.7.2016 se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant n. Ostravicí ze dne 11.4.2016, č. j. MUFO 25873/2015, o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že jako řidič motorového vozidla nepřijížděl za pomaleji motorové vozidlo a poté pomaleji jedoucí motorové vozidlo neobjel a nezařadil se před

něj. Jel v levém jízdním pruhu, nepřijížděl tedy za pomaleji jedoucí motorové vozidlo, toto vozidlo neobjel a nezařadil se před něj. Jeho jednání nelze považovat za manévř předjíždění. V dotčeném úseku použil levý jízdní pruh a souběžnou jízdou míjel jiné motorové vozidlo jedoucí v pravém jízdním pruhu, přičemž se jednalo o tzv. „souběžnou jízdu“. Nejednalo se tedy o předjíždění jiného motorového vozidla. Dále namítal, že umístění svislé dopravní značky „Zákaz předjíždění“ na pozemní komunikaci o více jízdních pruzích je minimálně matoucí a rozporné. Zákazová značka Zákaz předjíždění B 21a byla v předmětném úseku instalována v rozporu s obecně závaznou technickou normou. Na předmětném úseku, kde je umístěna předmětná dopravní značka Zákaz předjíždění B21a, se jedná o komunikaci se dvěma jízdními pruhy v jednom směru. Žalobce vyslovil názor, že pokud tedy jede vozidlo v levém jízdním pruhu a míjí jiné motorové vozidlo v pravém jízdním pruhu, tak se nejedná o předjíždění, ale o souběžnou jízdu ve více jízdních pruzích. Žalobce odkázal na zásady pro dopravní značení TP 65 na pozemních komunikacích schváleno Ministerstvem dopravy č. j. 532/2013-120-STSP/1 ze dne 31.7.2013 a uvedl, že z nich plyne, že s ohledem na význam značky B 21a ji nelze užít ke stanovení zákazu v případě, kdy se o předjíždění nejedná, např. na pozemní komunikaci se dvěma nebo více jízdními pruhy vyznačenými na vozovce v jednom směru jízdy. Poznamenal, že pokud mělo být záměrem omezit jízdu pouze v pravém souběžném jízdním pruhu, měla být v předmětném úseku umístěna dopravní značka upozorňující na zúžení počtu jízdních pruhů. Dále uvedl, že značka Zákaz předjíždění nevytváří na pozemní komunikaci o více jízdních pruzích zákaz používání levého jízdního pruhu v jednom směru. Zákazovou značkou „Zákaz předjíždění“ nedochází ke snížení počtu jízdních pruhů v jednom směru. Žalobce dovodil, že se tedy nemohl dopustit přestupku zákazu předjíždění, neboť použil „povolený“ „nezakázaný“ levý jízdní pruh a souběžnou jízdou míjel jiné motorové vozidlo v pravém jízdním pruhu. Umístění matoucího a rozporuplného dopravního značení nemůže být posuzováno k jeho tíži. V daných souvislostech odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě dle jeho názoru v obdobné věci č. j. 58A 26/2012-140.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Zdůraznil, že stěžejním a jednoznačným důkazem v dané věci je videozáznam přestupku. Žalovaný shrnul, že žalobce jel po pozemní komunikaci o dvou jízdních pruzích v jednom směru jízdy, a to v úseku mimo obec. § 12 odst. 2 zákona o silničním provozu se zde proto neuplatní. Hustota provozu byla v danou chvíli nízká, nevytvořily se souvislé proudy vozidel ve smyslu § 12 odst. 3 zákona o silničním provozu. Nešlo tedy o souběžnou jízdu. Žalobce jel nejprve v pravém jízdním pruhu, dojel osobní motorové vozidlo bílé barvy, následně přešel do levého pruhu, předjel zmíněné vozidlo a zařadil se před toto vozidlo do pravého jízdního pruhu. Takový manévř nelze označit jinak, než jako předjíždění. Žalovaný dále doplnil, že podle § 12 odst. 1 zákona o silničním provozu se mimo obec na pozemní komunikaci od dvou nebo více jízdních pruhů vyznačených na vozovce v jednom směru jízdy jezdí v pravém jízdním pruhu. V ostatních jízdních pruzích se smí jet, jestliže je to nutné k objíždění, předjíždění, otáčení nebo odbočování. Žalobce zjevně neobjížděl žádnou překážku, neotáčel se ani neodbočoval. Pokud tedy užil levý jízdní pruh, logicky ho užil k předjíždění, které ovšem bylo v daném úseku zakázáno dopravní značkou. Žalovaný dále zdůraznil, že žalobce cituje Zásady pro dopravní značení nesprávně, když (záměrně?) vynechává slovo „v obci“. Umístění dopravní značky B 21a Zákaz předjíždění bylo tedy v daném případě zcela v souladu se Zásadami pro dopravní značení. Žalobcem odkazovaný rozsudek

Krajského soudu v Ostravě č. j. 58A 26/2012-140 nelze v projednávané věci použít, neboť se vztahuje na zcela jinou situaci a týká se otázky zavinění.

U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.

Zástupce žalobce u jednání doplnil, že skutek, jak je popsán ve správním rozhodnutí správního orgánu I. stupně není dostatečně určitý z hlediska samotného úkonu předjíždění. Poznamenal, že žalovaný v písemném vyjádření k žalobě tvrdí, že žalobce jel v pravém jízdním pruhu, poté se přesunul do levého jízdního pruhu, po předjetí vozidla jedoucího v pravém jízdním pruhu se zařadil před toto vozidlo. V popisu skutku, tak jak je vymezen v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, není tento úkon takto specifikován. Úkon předjíždění je vymezen pouze termínem „předjížděl vozidlo“. Ve skutku není uvedeno, jestli v pravém jízdním pruhu či levém jízdním pruhu. Z toho žalobce dovozuje, že popis skutku je nejednoznačný. Dále doplnil, že není naplněna materiální stránka přestupku s tvrzením, že dopravní značka „Zákaz předjíždění“ byla umístěna na úseku pozemní komunikace o dvou jízdních pruzích v jednom směru. Zúžení dvou jízdních pruhů do jednoho bylo cca 500 m od úseku, kde měl být přestupek spáchán. Fakticky tedy nemohlo dojít ke střetu vozidla s jiným protijedoucím vozidlem. Z tohoto důvodu má žalobce za to, že dopravní značka „Zákaz předjíždění“ zde neměla právní ani faktickou relevanci.

K doplněným námitkám žalovaný jednak zdůraznil, že námitka o neurčitěm popisu skutku není součástí žaloby a jedná se tedy o námitku vznesenou po dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby a soud k ní tedy nemůže přihlížet. Co se týče samotného pojmu předjíždění, je již z jazykového hlediska každému průměrnému řidiči zcela srozumitelný. Námitka chybějícího materiálního znaku přestupku byla rovněž vznesena po lhůtě pro podání žaloby.

Žalobce sám dále doplnil k úřednímu záznamu policistů z 5.8.2015, že jednání policistů vůči němu bylo šikanózní a dále namítal, že ve správním spise schází druhý kamerový záznam, který policisté pořídili v průběhu jeho jednání s policisty na místě samém, kdy vyslovil souhlas s kaucí a poznamenal, že tento videozáznam byl pořízen bez jeho souhlasu a že neví, k čemu by měl sloužit.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správních spisů žalovaného a správního orgánu I. stupně zjistil krajský soud následující skutečnosti. Dne 5.8.2015 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 5.8.2015 v 17:40 hodin v obci Frýdlant n. Ostravicí, část Nová Dědina na silnici II/483 v blízkosti autobusové zastávky Frýdlant n. Ostravicí, Nová Dědina střed ve směru jízdy k obci Čeladná bylo zastaveno a kontrolováno osobní vozidlo tovární značky Audi A6, RZ X, které řídil pan T. M. Řidič se dopustil přestupku tím, že mimo obec Frýdlant n. Ostravicí na silnici I. třídy č. 56 v blízkosti čerpací stanice Benzina ve směru jízdy k obci Ostravice nerespektoval dopravní značení B 21a (Zákaz předjíždění) a v tomto úseku předjel osobní vozidlo, kdy toto bylo obecnou, místní nebo přechodnou

úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno. Řidič svým jednáním porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., čímž je důvodně podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. Vzhledem k tomu, že z jednání a chování řidiče policista nabyl dojmu, že se bude vyhýbat správnému řízení a dále řidiči za tento přestupek hrozí u správního řízení zákaz činnosti, vznikla důvodná obava, že se bude tomuto správnímu řízení vyhýbat, rozhodl policista o uložení kaucí ve výši 10.000 Kč. Celá věc bude oznámena příslušnému správnímu orgánu k dalšímu projednání. Řidič se nacházel ve vozidle sám. Žalobce, který oznámení přestupku podepsal, se vyjádřil tak, že po zastavení a sdělení přestupku mu policista označeného čísla sdělil, jakého přestupku se dopustil. Na dotaz, zda může vidět přestupek na kamerovém systému, mu policista sdělil, že mu jej neukáže a že neuzná-li přestupek, odtáhne mu vozidlo anebo udělí kauci ve výši 10.000 Kč. Tento přístup je z jeho pohledu šikanózní, neboť je občan ČR a navíc bez přestupků v evidenci řidičů. Dále uvedl, že má malé děti, které musí dennodenně vozit, a proto na základě nepřiměřeného tlaku ustoupil, ale s přestupkem nesouhlasí.

S tímto oznámením přestupku koresponduje úřední záznam policistů ze dne 5.8.2015, v němž se kromě jiného konstatuje, že v průběhu výkonu služby si v 17:35 hodin během jízdy služebním vozidlem po komunikaci I. třídy č. 56 mimo obec Frýdlant n. Ostravicí ve směru jízdy k obci Ostravice všimli před nimi jedoucího osobního vozidla RZ X, tovární značky Audi A6, které jelo po uvedené komunikaci v pravém jízdním pruhu ve stejném směru jízdy. V blízkosti čerpací stanice Benzina mimo obec Frýdlant n. Ostravicí, v místech, kde jsou po obou stranách komunikace viditelně umístěny dopravní značky B 21a (Zákaz předjíždění), výše uvedené vozidlo přešlo z pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu a v levém jízdním pruhu předjelo jiné osobní motorové vozidlo nacházející se po celou dobu v pravém jízdním pruhu. Po předjetí výše uvedené vozidlo přešlo zpět do pravého jízdního pruhu a pokračovalo dále v jízdě. Řidiči bylo sděleno, že se dopustil přestupku tím, že v úseku, kde je dopravní značkou B 21a (Zákaz předjíždění) zakázáno předjíždění, předjel jiné vozidlo a tím porušil § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., čímž je důvodně podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 téhož zákona, neboť předjížděl v místě, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno. Dále mu bylo policistou sděleno, že přestupek není možné řešit na místě v blokovém řízení a bude sepsáno oznámení přestupku, které bude projednávat příslušný správní orgán a byl poučen o tom, že pokud vznikne důvodné podezření, že se bude vyhýbat správnímu řízení, bude mu uložena kauce. Na to řidič reagoval nesouhlasem s přestupkem a sdělením, že se poradí prostřednictvím telefonu s další osobou. Po krátké chvíli řidič policistům sdělil, že s přestupkem nesouhlasí, nic nepodepíše, ani se nebude k dané věci písemně vyjadřovat. Policista dále do úředního záznamu uvedl, že z jednání a chování řidiče, jakožto i vzhledem k tomu, že za uvedený přestupek hrozí řidiči u správního řízení zákaz činnosti, vzniklo důvodné podezření, že se tomuto správnímu řízení bude vyhýbat a proto rozhodl o uložení kaucí ve výši 10.000 Kč. Řidič odmítl kauci uhradit. Na to byl poučen, že v případě neuhrazení kaucí, může být zajištěno jeho vozidlo do doby, než uloženou kaucí uhradí. Poté pan M. s úhradou kaucí souhlasil a spolu s ním se policisté odebrali k bankomatu v obci Čeladná. Tam pak policista dopsal oznámení přestupku, s jehož obsahem řidiče seznámil a na zadní stranu řidič přes své původní sdělení, se vyjádřil a oznámení podepsal. Dále policista sepsal potvrzení o převzetí kaucí, s jehož obsahem byl žalobce rovněž seznámen a tento se vyjádřil a poté je i podepsal. Policista dále poznamenal, že při prvotní komunikaci se řidič choval

slušně a spolupracoval. Po zjištění, že se dopustil přestupku, za který mu hrozí zákaz činnosti, přestal spolupracovat a policistovi sdělil, že jeho přístup při řešení přestupku je šikanózní. Policista konstatoval, že po celou dobu projednání přestupku se s kolegou chovali k žalobci slušně a postupovali v rámci platných zákonů.

Součástí spisu je potvrzení o převzetí kauce, výpis z evidenční karty řidiče, záznam o dechové zkoušce, potvrzení o převzetí kauce, příjmový pokladní doklad, výpis z registru řidičů a videozáznam na CD nosiči. Videozáznam zachycuje vozidlo žalobce jedoucí po předmětné komunikaci silnice I/56 mimo obec Frýdlant n. Ostravicí, komunikace má dva jízdní pruhy v jednom směru jízdy. Žalobce jede nejprve v pravém jízdním pruhu, dojíždí osobní motorové vozidlo bílé barvy, poté přejíždí do levého jízdního pruhu a následně se zařazuje do pravého jízdního pruhu před vozidlo bílé barvy. Z videozáznamu vyplývá, že hustota provozu byla velmi nízká, netvořily se souvislé proudy vozidel. Na videozáznamu je rovněž patrné umístění přenosné dopravní značky B 21a „Zákaz předjíždění“.

Dne 18.9.2015 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o předmětném přestupku spolu s předvoláním k ústnímu jednání na 14.10.2015. Z tohoto jednání se žalobce z důvodu nemoci omluvil, stejně tak z jednání 9.11.2015. K projednání věci došlo až 6.1.2016. K jednání se dostavil žalobce a jeho zástupce advokát Mgr. J. U jednání správní orgán provedl důkaz listinami, a to oznámením přestupku, úředním záznamem pprap. S., potvrzením o převzetí kauce, pokladním příjmovým dokladem, dokladem o dechové zkoušce, výpisem z registru řidičů, výpisem z evidenční karty řidiče a záznamem na CD nosiči. Žalobce přednesl, že doplnění dokazování navrhne v písemném vyjádření. K tomu mu byla stanovena lhůta do 15.1.2016. Správním orgánem bylo dále prohlášeno, že dokazování a shromáždění podkladů řízení je ukončeno a žalobce byl vyzván, aby se k podkladům a k věci vyjádřil. Žalobce uvedl, že po celou dobu jel v levém jízdním pruhu, v úseku těsně za benzinovou čerpací stanicí míjel vozidlo v pravém jízdním pruhu, přičemž se chtěl řadit do pravého jízdního pruhu.

Následně bylo správnímu orgánu doručeno písemné vyjádření žalobce k věci, jehož obsahem byl také návrh na provedení důkazu listinou, a to vyžádáním stanoviska od Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj k umístění dopravního značení „Zákazu předjíždění“ v dotčeném úseku pozemní komunikace, zejména k okolnostem, na základě jakého opatření byla umístěna zákazová dopravní značka Zákaz předjíždění v dotčeném úseku pozemní komunikace a zda je tato dopravní značka umístěna v souladu se Zásadami pro dopravní značení TP 65 na pozemních komunikacích schváleného Ministerstvem dopravy č. j. 532/2013-120-STSP/1 ze dne 31.7.2013.

Správní orgán I. stupně poté spis o žádné další podklady nedoplňoval a 11.4.2016 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 silničního zákona, kterého se dopustil tím, že dne 5.8.2015 v 17:40 hodin řídil na silnici I/56 mimo obec Frýdlant n. Ostravicí, v blízkosti čerpací stanice Benzina, ve směru jízdy k obci Ostravica vozidlo značky Audi A6, RZ X, kdy předjížděl vozidla v úseku, kde to bylo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, a to umístěním svislé dopravní značky č. B 21a „Zákaz předjíždění“. Tímto jednáním porušil povinnosti uvedené v § 4 písm. c) silničního zákona zavinění z nedbalosti. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 5.000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Dále byla žalobci uložena

povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Krajský soud předně poukazuje na to, že rozhodnutí žalovaného a správního orgánu I. stupně je nutno posuzovat jako jeden celek. Dle názoru soudu správní orgán I. stupně se ve svém rozhodnutí podrobně zabýval veškerými provedenými důkazy, jak plyne z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí a vyjádřil se podrobně rovněž ke všem námitkám žalobce (viz strana 2 a 3 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Obecnou námitku žalobce, že se správní orgán nevypořádal se všemi jeho námitkami, aniž by specifikoval, k čemu konkrétně se správní orgán nevyjádřil, soud neshledává důvodnou. Krajský soud dále zastává názor, že nelze přisvědčit žalobní námitce, že správní orgány věc nesprávně právně posoudily.

Dle § 12 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, mimo obec se na pozemní komunikaci o dvou nebo více jízdních pruzích vyznačených na vozovce v jednom směru jízdy, jezdí v pravém jízdním pruhu. V ostatních jízdních pruzích se smí jet, jestliže je to nutné k objíždění, předjíždění, otáčení nebo odbočování.

Podle § 12 odst. 3 téhož zákona, je-li na pozemní komunikaci o dvou nebo více jízdních pruzích v jednom směru jízdy taková hustota provozu, že se vytvoří souvislé proudy vozidel, v nichž řidič motorového vozidla může jet jen takovou rychlostí, která závisí na rychlosti vozidel jedoucích před ním, mohou jet motorová vozidla souběžně (dále jen „souběžná jízda“); přitom se nepovažuje za předjíždění, jedou-li vozidla v jednom z jízdních pruhů rychleji než vozidla v jiném jízdním pruhu.

Ve shodě se správními orgány také krajský soud dospěl k závěru, že ust. § 12 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. na danou věc nedopadá. Z provedených důkazů zcela jednoznačně plyne, že v předmětném úseku se sice jednalo o komunikaci o dvou jízdních pruzích vyznačených na vozovce v jednom směru, ovšem šlo o úsek pozemní komunikace mimo obec Frýdlant n. Ostravicí. Videozáznamem bylo prokázáno, že ani v jednom z jízdních pruhů nebyly souvislé proudy vozidel ve smyslu § 12 odst. 3 zákona o silničním provozu, a nejednalo se tedy o souběžnou jízdu. Videozáznam rovněž vyvrací tvrzení žalobce, že po celou dobu jel v levém jízdním pruhu. Z videozáznamu přestupku naopak zcela jednoznačně vyplývá, že žalobce jel nejprve v pravém jízdním pruhu, dojel osobní motorové vozidlo bílé barvy, následně přešel do levého jízdního pruhu, předjel vozidlo bílé barvy a zařadil se zpět do pravého jízdního pruhu před motorové vozidlo bílé barvy. Zcela jednoznačně se tak jednalo o úkon předjíždění.

Nedůvodnou soud shledává i námitku žalobce, že dopravní značka B 21a Zákaz předjíždění byla v předmětném úseku instalována v rozporu se Zásadami pro dopravní značení. Žalobce, jak správně podotkl žalovaný, příslušnou pasáž uvedených zásad v žalobě nesprávně cituje. Ohledně umístění dopravní značky B 21a Zákaz předjíždění je v Zásadách pro dopravní značení na pozemních komunikacích schválených MD ČR č. j. 532/2013-120-STSP/1 uvedeno, že s ohledem na význam značky č. B 21a ji nelze užít ke stanovení zákazu v případě, kdy se o předjíždění nejedná, např. v obci na

pozemní komunikaci se dvěma nebo více jízdními pruhy vyznačenými na vozovce v jednom směru jízdy. Žalobce v citaci této pasáže vynechal slovo „v obci“. Jak výše uvedeno v dané věci se jednalo o úsek pozemní komunikace mimo obec Frýdlant n. Ostravicí. Soud nesouhlasí ani s žalobní námitkou žalobce, že skutek tak, jak je popsán ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, není dostatečně určitý z hlediska samotného úkonu předjíždění. Zde soud poznamenává, že k této námitce bylo možno přihlédnout i za situace, kdy byla uplatněna až po lhůtě dané § 72 odst. 1 s.ř.s. Soud naopak zastává názor, že žalobcem namítaná absence specifikace, zda se jednalo o úkon předjíždění v pravém jízdním pruhu či levém jízdním pruhu, dle názoru soudu nejednoznačnost skutku nepředstavuje. Soud naopak zastává názor, že byl-li úkon předjíždění vymezen slovním spojením předjížděl vozidlo, je výrok z pohledu určitosti vymezení skutku bezvadný.

Souhlasit nelze ani s námitkou žalobce o absenci materiálního znaku přestupku. Soud sdílí závěr správních orgánů, že materiální znak přestupku byl naplněn, neboť došlo k nerespektování svislého dopravního značení a porušení zákazu předjíždění ve vymezeném úseku a čase na základě přechodné úpravy dopravního značení mohlo mít za následek kromě narušení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu i ohrožení ostatních účastníků silničního provozu, přičemž správní orgán v těchto souvislostech poukázal na další následné dopravní značení vyznačující úsek pozemní komunikace, kde dochází ke snížení počtu jízdních pruhů IP 18b, jak plyne z videozáznamu.

Soud neprovedl žalobcem navržený důkaz záznamy z dopravní situace na pozemních komunikacích v Severomoravském kraji, neboť dopravní situace na jiných místech je pro posouzení přestupkového jednání žalobce bez právního významu. Uvedený důkaz je proto nadbytečný.

K námitkám žalobce, že jednání policistů vůči němu bylo šikanózní, že policisté bez jeho souhlasu pořizovali ještě další videozáznam na místě samém, kdy s ním hovořili o kauci, v žalobě uplatněny nebyly, žalobce je poprvé namítal až u jednání soudu dne 10.1.2017. Jednalo se o námitky vznesené po lhůtě k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., v platném znění. Soud proto k těmto námitkám nepřihlédl. Rovněž tak ani k námitce, že dopravní značka B 21a Zákaz předjíždění v daném místě neměla právní a faktickou relevanci. Pro úplnost krajský soud uvádí, že závěry z rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 58A 26/2012-140 z důvodu odlišnosti situace nelze na danou věc použít. Šlo o věc skutkově odlišnou a posouzení otázky zavinění.

S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 17.1.2017

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně